

вили си гости, веселили се по ловъ, и често ходили и на война.

Повечето голѣми монастире зависяли направо отъ папата, а нѣ отъ мѣстни ти князове и епископи. Споредъ свои ти си закони ти се дѣлили на различни ордени. Първо, орденъ на *Бенедектинци ти*. Калугере ти отъ тоя орденъ се задлѣжавали да живѣять строгъ животъ въ молитви и трудове и всичко што иматъ да имъ бѣде обшто. Ти разработвали земя, прѣписвали книги, правили училишта отивали да проповѣдватъ христянство на идолопоклонци ти. Бенедектинци ти за много врѣме се почитали отъ всички. Нѣ слѣдъ врѣме тѣхни ти строги нрави се измѣнили. Отъ другити ордени по за забѣлѣжаване са » сиромашествующи ти « *Францисканци* и *Доминиканци*. Ти давали обѣштание да си оставять имотъ тѣ, да живѣять съ милостиня, да нагледватъ болни, да проповѣдватъ христянство. До когато пазили обѣштания та си, и людети ги обичали по и читали; нѣ малко по малко отъ пожъртоване то на набожни ти богаташи ти си натрупали голѣмо имане, и се научили да показватъ само вѣнкашно лицемѣрно благочестие. Доминиканци ти се заловили най-много да гонять еретици ти и добили подъ свое управление духовна та инквизиция. (Тая инквизиция съ голѣмо звѣрство истрѣбывала Албигойци ти въ Южна Франция и горила еретици ти въ Испания.)

Граждане. Подиръ боляре ти и духовенство то идать граждане ти. Градове ти въ Европа непрѣстайно се уголѣмѣвали. Много села, които били се засѣлнали до нѣкоя укрѣпена сграда, по-на сетнѣ и ти сами се оградили съ насипъ и стѣна, добивали право отъ феодални ти владѣлци да си избиратъ свои съдници, и така се прѣобръштали на градове.

Търговия та и хождества та обогатявали градове ти, и ти все повече и повече добивали независимостъ отъ